

(המשך מעמוד 14)

כאן חזר המחזה על עצמו, גם כאן נתלשה הכרזה. בצעירים שהיו תלויים על קירות הגלריה — רוקנותיהם של דויד בן-גוריון, בנימין זאב הרצל וזאב ובוטינסקי — לא נגעו לרעה. הזמר דני רותן, אישהגלריה, נלקח גם הוא לניידת.

אל שני החשודים העצורים הצטרפה גם תמי ברגר, כעלת תנות הספרים המאה ה-20. השוכנת באותו הרחוב. היא הפיקה את הכרזה והפיצה אותה. ניסיונותיה להסביר כי בהצגת הפלקאט אין כל מעשה פלילי נדחו בכוח.

אך למרות הפעולה הנמרצת, לא הצליחו השוטרים לנקות את הרחוב. במהלך תנועת-המלקחיים הם חלפו על פני לוחמדות עירוני — שגם עליו התנוסס דגל המדינה לצד הדגל הפלסטיני. כמה ימים קודם לכן, ביום-העצמות, הדביקה עיריית תל-אביב 170 פלקאטים כאלה על לוחות המודעות ברחבי העיר. תמורת תשלום. השוטרים לא התעכבו ליד לוח המודעות, כי לא היה שם את מי לעצור. אך אזרחים נלהבים, ששאבו אומץ ממעשי השוטרים, החלו מקלפים את הכרזה המיוממת.

מבוכה בתחנה. רק בתחנת המישטרה נתקפו השוטרים במבוכה. שיחה קצרה עם פרקליטם של העצורים. עורכי-הדין איגודו פלדמן, הוכיחה להם כי חריצות היתה לשווא. הפרקליט הסביר להם כי בעיקבות התנכלויות קודמות של השילטונות, שהטריחו אזרחים אשר נשא את סמל המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני הוציא הוועד ה' מישפטי לממשלה הנחיה כללית ל' ראש-מחלקת-החקירות במישטרה. כי הנחיה נאמרה כי ענידת סמל המועצה הכוללת את שני הדגלים השלובים, או הצגתו בפומבי, אינה מעשה-עבירה, ובוודאי שאינה מצדיקה מעצר לצורך חקירה.

תדהמתם של השוטרים גברה, כשהסכימו להקשיב סוף-סוף לטענת העצורים כי גם העירייה הדביקה את הכרזות. "או מדוע לא אמרת לנו מיד?" התריס בתרעומת אחד הקצינים. השלושה שוחררו שעתים אחרי שנעצרו ברעש כה גדול.

"יתלשו ראשינו" התקרית הפכה את הפלקאט למפורסם. לפני כן הוא היה פופולארי בקרב שוחררי השלום. אך עתה מבחינים בו כל העוברים ושבים ברחובות תל-אביב. המפיקה, תמי ברגר, סיפרה כי רעיון-הכרזה נולד בקרב חבריה בוועד נגד המילחמה בלבנון. טלי יצחקי, יעל דמירל, רביב יצחקי ואבי מוגרבי, הם העריכו כי פלקאט כזה יגרום למחלוקת ציבורית, אך לא ידעו כי המישטרה תתערב בוויכוח פוליטי.

דני רותן, שבילה שעתים במישטרה-דינגוף, ועם על הפרשה, וכותה של המישטרה היא לחקור כל תלונה, וכותה לבקש ממישהו לבוא לתחנת-המישטרה. אבל הדרך שבה הם עשו את זה היתה פרובוקטיבית. הם הסיתו נגדנו את השכנים. למרות הברלייה-השקפות בשכונה זאת — יש כאן רתיים וחילוניים, צעירים ר' קשישים, תומכיליכוד ותומכיישמאל — הגישה אלינו עד כה היתה סובלנית. עכשיו כאה המישטרה ונתנה לגיטימציה להתנכל לנו. ונעצרו אותנו. כבר היו אנשים שצעקו: קומו ניסטים! לכו ללבנון! אש"ף! אנארי ניסטים!"

וכפראפראזה על דבריו של היינריך היינה אמר רותן: "במקום שבו תולשים פלקאטים — שם יתלשו גם ראשים של בני-אדם!"

אל המילה האחרונה היתה של תמי ברגר: "חבל שהפלקאט הזה מרגיז — וטוב שהוא מרגיז!"

הדגל הירוק-לבן-שחור-אדום עוצב בשנות העשרים של המאה ה-40 שנה לפני הקמת אש"ף. הוא צעיר אך במעט מאחיו הישראלי. הכחול-לבן שעוצב לראשונה ב-1891.

דיוטיפרי

ב-תל-אביב עצרה המישטרה איש-מכס ופקיד-דואר-חבילות, שתפקידם היה לברוק את תכולת החבילות המגיעות ארצה, כדי לקבוע את גובה המכס שבו חייבים מקבלי החבילות, האשימה את השניים שהם נטלו, כאופן שיטתי, מן החבילות כל פריט שגילו בחבילות ושלא הוצהר עליו ברשימון המצורף לחבילה, מ' מלבושים וצעצועים ועד לשעונים, מציתים, כשמים, סכונ ושוקולד.

***

אוכלומאט

ב-תל-אביב סיים אדם את ארוחתו במיטרה מקומית. אך כאשר נתבקש לשלם את מחירה, 20 אלף שקל, הודיע כי אין תחת ידיו מזומנים, הציע לשלם תמורת הארוחה בצ'ק על שני מיליון שקלים וחצי — ובלבד שיקבל את העורף המגיע.

***

שערי-החליפין

ב-ברמיה פנתה נערה בת 10 כ' הצעת-חליפין לעיתונאים-ילדים כ' לנ' ביקשה לקבל את כתובתה של הכרוסלן אלי אותנה תמורת כתובתה של הזמרת עופרה חזה ומחק אחר.

***

המנדב הידוע

ב-צה"ל גילו הסוהרים בכלא צבאי כי אחד העצירים איננו החייל שנשפט ל-40 ימי-מאסר, כי אם חברו, צעיר בן 16, שהתחזה לאותו חייל, אחרי שהחייל הסביר לו כי הוא איננו יכול להישות לעצמו להיכלא מכיוון שהוא מזומן, בדיוק בתקופת המאסר. לבית נשיא-המדינה, לשם קבלת אות המתנדב המצטיין.

***

כל עצמותיו תאמרנה

ב-רחובות הציג חוקר במכון וייצמן מכשיר-שמיעה לחרשים. המורכב מווג מגבירייקול, המוצמד לפיריקריהיד ולמותניו של החרש וה' קולטים את גליהקול המגיעים אליהם דרך עצמותיו של החרש.

***

גיל-העמידה

ב-ירושלים התלונן פקיד רואר המיון על החידוש המתיר לו ל' לחבריו למיין את הרואר בישיבה, הס' ביר כי כאשר מיינו, בעבר, את הרואר בעמידה, ייעל הדבר את העבודה. כי, "כאשר אתה עובד בעמידה, אתה עובד מהר יותר, מכיוון שאתה רוצה לסיים כבר ולשבת!"

***

ייאוש צעיר

ב-ירושלים הודיעה הלישכה ה' מרכיית לסטטיסטיקה כי בשנה שעברה התאכרו בארץ 240 יהודים, רובם גברים, ורובם בני יותר מ-45; ו-30 לא-יהודים, רובם גברים גם הם, אך רובם מתחת לגיל 45.

***

מה שבטוח — ביטוח

ב-תל-אביב קבע אדם פגישה עם מכר בבית אליהו (גולומב), שבו מצוי מוסיאון ההגנה, המתין עד בוש, גילה, לבסוף, כי המכר חיכה לו בבית אליהו (שלמה), בניידת-המישטרה של איליה-ביתוח.

"אסור לי לדבר!" אמרה האחות שיצאה מחדר-הלידה. משהו קרה בשעה שעמדה מיכל ללדת. זה נמשך כבר יותר משנה

הטיט הארוך של מיכל

במשך כל הזמן העלו לה את כמות התרופה לזירון. אני עמדת כל הזמן לידה. אמא שלה עמדה בחוץ ליד החלון. כשעה 8 וחצי בבוקר בא אליי הרופא ואמר לי: "התפקיד שלך נגמר, עכשיו היא בידים שלנו, אנחנו לוקחים אותה לניתוח קיסרי." תוך כדי דברים הסתכל עלינו אחד הרופאים והפליט: "כליכך צעירים, וכבר מביאים ילדים!" זה מאוד הרגיו אותי. מיכל היתה

היא הרתה זמן קצר אחרי החתונה. ההריון התפתח יפה, ומיכל ודרור הלכו ביחד לקורס ללידה בטיפת-חלב. ררור ישב ושמע את כל ההרצאות באדיקות. שניהם חיכו בקוצר-רוח ליום הלידה. באמצע החודש השמיני להריון השתבש משהו. לחץ-הדם של מיכל עלה, והיא הוכנסה לבית-החולים לשמירת-הריון. היא שככה שבוע וחצי באסף הרופא. 8 במרס 1984 הגיע דרור ב-12 בצהריים לבית-החולים וישב במשך

ב-עוד כמה שבועות יצטרך בית-המישפט להכריע אם בית-החולים אסף-הרופא, והרופאים המטפלים, אכן אשמים בהפיכתה של מיכל סטמפלר לצמח בזמן הלידה, ואם כן — מה יהיה גובה הפיצויים לילד שנולד, והרואה בשנה הראשונה לחייו את אמו היפהפיה שכובה ללא נייע על מיטה לבנה, מחוברת לאינפוזיות בבית-ליווינשטיין ומה יהיה גובה הפיצויים שיקבל דרור, בעלה האהב של מיכל, שבמשך השנה האחרונה, מאז שילדה והפכה לצמח, הוא מטפל בכך הקטן וסועד את אשתו, שאינה יכולה להגיב?

דרור סטמפלר הוא בנו של ארי סטמפלר, מהנרס-בניין, שהיה אחראי על שיקום-נכים במישרד-הביטחון. אמו אחות במיקצועה, "היתה לי ילדות מאושרת", אומר דרור, ומעלה קצה של חיך על פניו העצובות. יש לי אח גדול ממני בשנה, שהיה לי כמו אחי תאום. מאוחר יותר נולד לנו עוד אח, הקטן ממני בשבע שנים.

אביו של דרור, שהיה במשך שנים רבות קצין בחיל-האוויר, הוא יוצא פולין וניצול-שוואה. "מאז שאיבד את כל מישפחתו בפולין, הוא תמיד חיפש מישפחה."

בגיל 18 התגייס דרור לצבא ושירת בגולני. מאוחר יותר הלך לקורס מ"כים ואחרי-כך עבר לחיל-הקשר. אחרי שהשתחרר מצה"ל הכיר את מיכל, היא היתה אז בת 17, דרור היה בן 22. "גורא אהבנו, מייד מן ההתחלה. כבר בפעמים הראשונות שראיתי אותה הבנתי שיש בה משהו. גם מיכל מאוד-מאוד אהבה אותי, יותר מכל דבר אחר בעולם. אני הייתי מוכן לעשות למענה הכל."

זמן קצר אחרי שהיכרנו, התחילה מיכל לדבר על חתונה. אני יצאתי לעבוד כדי להכין לעצמנו דירה. אהבנו לדבר ביחד, לחשוב ביחד ולתכנן ביחד. מיכל דיברה על ילד שיוולד לנו, הרכה לפני שנולד הילד."

דרור עבד גם שעות נוספות. הוא עובד במעבדה להפרודות-צבעים לר' פוס בשיטת אופסט. גם מיכל לא ישבה בחיבוק-ידיים. "היא היתה מאוד שאפתנית. היא ציירה והיתה מפסלת בקרמיקה." דרור מדבר על מיכל בלשון עבר ובלשון הווה לסירוגין. הוא עדיין אינו מסוגל לעכל את אשר קרה לאשתו האהובה.

חנקן תחת חמצן

ב-יוני 1983 התחתנו דרור ומיכל בבית-המהנדס בתל-אביב. התפ' ריט בחתונה כלל אפרוחים ממולאים. החופה היתה למעלה, על הגג. מיכל לבשה שימלה בעלת כתף חשופה, ונראתה יפהפיה ביום-יכולותיה. יש למיכל שיער חום ועיני שקד חומות גדולות. היא פשוט בחורה יפה בצורה יוצאת מן הכלל. "אומר דרור בהח' לטיות."

מיכל סטמפלר — לפני האסון. עכשיו היא בידים שלנו.

במצב לא-טוב, אחרי שעות רבות של צירים וכל התרופות האלה שנתנו לה, והיא כל הזמן צעקה: "דרור, הורגים אותי!"

הם באו לקחת אותה לניתוח. נפרדנו, ומיכל שאלה אותי אם אני מחכה לה בחוץ. אמרתי לה: "כן, מאמי, אני בחוץ!"

הרופאים אמרו לי שניתוח קיסרי זה עניין של 20 דקות. חיכיתי עד השעה 9, ומיכל לא יצאה. כל הזמן ראיתי רופאים ואחיות עושים פרצופים. פיתאום ראיתי את הר' בוקובסקי רץ מהר פנימה לחדר-ניתוח. הלכתי אליו ושאלתי אותו מה קרה, אבל הוא נכנס לחדר.

שעות ארוכות ליד מיטתה של מיכל, שהיתה כבר כצירים. ואז, כחצות הלילה, התחיל הסיט, הנמשך כבר יותר משנה.

מספר דרור: בשעה 12 כלילה פניתי לגינקולוג, ד"ר אריאלי, ושאלתי אותו מה קורה. שעתים אחר-כך הוא בא ונתן למיכל חומר שנקרא פטידין, חומר לזירון הלידה. בשעה 3 כלילה היתה לה פתיחה של שלוש אצבעות, ואז בא ד"ר אריאלי ואמר שהוא רוצה לעשות לה צילום של הרחם, כדי לראות מה מצב העובר. הצילום הראה שהעובר כסדר ושהוא בדרך החוצה, עם הראש למטה, כמו שצריך.